

CAPUT LII.

GANGIS TRANSVECTIO.

प्रभातायां तु शर्वर्यां पृथुवक्षा मरुतयशाः ।
 उवाच रामः सौमित्रिं लक्ष्मणं शुभलक्ष्णं ॥ १ ॥
 भास्करोदयकालोऽयं गता भगवती निशा ।
 असौ सुकृष्णो विरुगः कोकिलस्तात कूजति ॥ २ ॥
 वर्हिणानां च निर्घोषः श्रूयते नदतां वने ।
 तराम ज्ञाद्भवीं सौम्य शीघ्रगां सागरंगमां ॥ ३ ॥
 स तु रामस्य वचनं निशम्य प्रतिगृह्य च ।
 स्थपतिस्तूर्णमारुह्य सचिवमिदमब्रवीत् ॥ ४ ॥
 अस्य वारुनसंयुक्तां कर्णाग्रारुवतीं शुभां ।
 सुप्रतारां दृढां तीर्थे शीघ्रं नावमुपाकुरु ॥ ५ ॥
 तं निशम्य गुरुदेशं गुरुमात्यगणो मरुतान् ।
 उपोक्ष्य रुचिरां नावं गुरुाय प्रत्यवेदयत् ॥ ६ ॥
 ततः स प्राञ्जलिर्भूत्वा गुरुो राघवमब्रवीत् ।
 उपस्थितेयं नौर्देव भूयः किं कर्वाणि ते ॥ ७ ॥
 तवामरसुतप्रण्य तर्तुं सागरगां नदीं ।
 नौरियं पुरुषव्याघ्र शीघ्रमारोह सुव्रत ॥ ८ ॥